

[Kirsten Madsen]

I forvejen er den danske levestandard ret høj, men dette lovforslag er et slag i ansigtet på den del af befolkningen, der skal trække og slæbe for, at de via deres personlige skatter skal give studerende en årsindtægt på omkring ¼ million kroner. Hvis vi gav vore gamle det halve af den indtægt, der er tiltænkt studerende, ville vi med ét slag forgyldte deres tilværelse.

Dermed være det ikke sagt, at Fremskridtspartiet ikke kan se, at forslaget indeholder momenter, som gør, at standarden for dansk forskning måske kan hæves. Dette kan også lade sig gøre på andre måder. Man kunne f.eks. tage OECD's kritik af den danske forskning alvorligt. Danmark er kritiseret for sin spredte forskning og ledelsen af denne forskning. Det er uheldigt, at hvert ministerium skal have hver sin forskning. Forskningen bør koordineres mere, og en række forskningsinitiativer bør helt udgå eller væsentligt indskrænkes. Dette er præcis det samme, som nogle af vore nuværende forskningsinstitutioners ledere selv påpeger; de peger på selektering af forskningen.

Denne lovs generøse uddeling af skatteborgermidler til studiestøtte er bestemt ikke lige det, Danmark har brug for. Det er nemt at påføre samfundet ekstraudgifter, men utrolig svært at komme af med dem igen. Derfor vil Fremskridtspartiet sætte spørgsmåltegn ved disse meget høje stipendier, men vil dog se positivt på, hvad det egentlig indebærer, under et kommende udvalgsarbejde.

Fremskridtspartiet mener dog ikke, at det, at man tilbyder studerende urimelig høje gager, nødvendigvis også hæver forskningsniveauet.

Som forslaget er fremsat af ministeren, må det blive et nej fra Fremskridtspartiet. Fremskridtspartiet vil naturligvis se positivt på, om der gennem udvalgsarbejdet skulle vise sig andre muligheder for at hæve danske forskeres standard internationalt gennem bedre forskeruddannelser. Vi mener også – selv om vi ikke synes, det foreliggende forslag er godt – at uforskyldt økonomisk nød aldrig må forhindre, at man kan fuldføre en ungdomsuddannelse. Det betyder dog ikke, at der skal gives astronomiske gaver i den størrelsesorden, som dette forslag indicerer, hvor der end ikke tages hensyn til egenindtægt, men hvor man alligevel sammenlagt kan få 153.000 kr. i stipendier, 40.000 kr. for undervisningsløsarbejde i et halvt år og eventuelt 60.000 kr. ekstra, sam-

menlagt 253.000 kr. til forskeruddannelsesstuderende.

Duetoft (CD):

Når jeg har den ære at høre fru Kirsten Madsen i en folketingsdebat, giver det mig altid det problem, at jeg i virkeligheden kommer i strid med mig selv, for på den ene side vil jeg da gerne medvirke til, at mit parti i næste valgkamp bliver større end Fremskridtspartiet, og at jeg dermed kommer før fru Kirsten Madsen i ordførerrækken. Omvendt er jeg egentlig meget godt tilfreds med at komme efter fru Kirsten Madsen, for jeg behøver sådan set ikke at sige så meget, da alt det modsatte af, hvad jeg mener, er sagt, og det er med til at sætte CD's politik i relief at komme efter fru Kirsten Madsen, og det er selvfølgelig praktisk. Så jeg ved ikke rigtig, hvilken en af de to ting der kommer til at veje tungest i længden. Jeg synes, det var et formidabelt indlæg, fru Kirsten Madsen havde her.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at vi bestemt er enige med ministeren i alle de fine ord, men vi har da det problem, at vi er i gang med en økonomisk diskussion om et forslag, hvis indhold vi jo i virkeligheden ikke kender så meget til, fordi den bekendtgørelse ikke er kommet, og det giver i sig selv problemer, at vi er i gang med at diskutere noget finansiering uden at kende pakkens indhold rigtigt. Men jeg håber på de fine ord, og vi er som sagt enige i dem.

Hvad angår økonomien, er der da sket noget. Ministeren har f. eks. hævet niveauet lidt, nemlig fra de 112.000-115.000 kr. og op til 150.000 kr., men spørgsmålet er jo, om det er nok. Denne diskussion handler jo ikke kun om økonomi, den handler bestemt også om, hvilket signal vi vil sende ud om forskningen. Det er vel også et led i en erkendelse af, at forskningen er en meget væsentlig del af det, vi skal konkurrere på, når det indre marked endelig træder i kraft, at vi kun kan klare os i den internationale konkurrence, hvis vores forskning er god nok. Man kan godt være kritisk over for, om den har været det, men det må være det udgangspunkt, der hele tiden bliver taget, at den skal være så god, at vi ikke bliver kørt bagud i den åbne konkurrence, der nu kommer. Det er derfor, jeg er glad for ordene.

Men vi vil gerne sætte spørgsmålstegn ved, om det foreliggende forslag om SU-delen er